

PĚKNÁ VYHLÍDKA

2/2015

MĚSÍČNÍK SBORU ADVENTISTŮ 7. DNE V SOKOLOVĚ, KRASLICKÉ 494

Pavel Zvolánek: Blíž Bohu, blíž lidem

V dubnu letošního roku se koná konference Českého sdružení sborů Církve adventistů sedmého dne, jejímž úkolem je jednak zvolit nové vedení a jednak vytyčit si nové či opráštit staré priority církve v Čechách. V současné době je již druhé volební období předsedou Českého sdružení Pavel Zvolánek, který byl ještě předtím dvě volební období hospodářem a tajemníkem. Za nejdůležitější, co se v církvi děje, považuje rozhodnutí lidí jít v životě s Kristem. Velkou radost proto prožívá z dění v našem sokolovském sboru, kde toto rozhodnutí činí stále noví lidé. Pavel z našeho kraje pochází. Narodil se totiž v Karlových Varech a odmalička navštěvoval karlovarský sbor, kam léta dojížděli i sokolovští adventisté. Odstěho-

val se z Varů až po svatbě v roce 1984, tehdy mu bylo 23 let. Dva roky předtím byl ve Varech pokřtěný.

Pavle, čím si náš sbor zaslouhuje tvoje chválu?

Ve vašem sboru vidím působení Pána Boha. Dějí se v něm úžasné věci, které směřují ke zkvalitnění života mnohých lidí. Konkrétně mám na mysli například

(Pokračování na další straně)

POZVÁNKA

Kukuřičný ostrov

V sokolovském kině Alfa bude možné v pondělí 9.2. od 19 hodin zhlédnout vítězný film loňského Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech Kukuřičný ostrov od režiséra George Ovašviliho. Film získal Velkou cenu Křišťálový glóbus za nejlepší hraný film. Snímku udělila svou cenu také Ekumenická porota a je držitelem ještě dalších 13 prestižních cen. Vizuálně jemný příběh s minimem dialogů nás zavede do odlehle části Gruzie, kde život plyne jinak, pomalu, jako řeka. Ta přináší naplaveniny a vytváří ostrovy, které nikomu nepatří. Na jednom z nich si stařec a jeho vnučka vysadí kukuřičné pole. Lopotí se, pomáhají si, neboť jejich činnost má smysl. Svůj ostrov však musí bránit. Vstupné je 100 korun.

(hk) 1

Pavel Zvolánek...

(Pokračování ze strany 1)

chudé děti. Věřím, že je do vašeho sboru poslal Pán Bůh. Našly u vás zázemí, zabydlely se s vámi a lidé ze sboru je moc hezky přijali. Nedělám si iluze, že by všechny ve sboru zůstaly, nebo že by s Pánem Bohem zůstaly celý život a problémy se jim vyhýbaly, ale hodně jste je naučili. Myslím si, že to nejdůležitější je, že tyto děti dnes už vědí, že není slabostí hledat za všech okolností pomoc u Pána Boha, že i chytří, vzdělaní a bohatí lidé jako mnozí z vás jste, se nestydí Ho prosit o pomoc.

Navíc jsem přesvědčen, že romské bohoslužby, které jsou u vás od loňska již pravidelně každou sobotu, jsou výsledkem této letité práce s dětmi ze sociálně slabých rodin. Pán Bůh celou tu dobu připravoval vaše sbor na příchod Romů do vašeho společenství. Přeci jenom jsou Romové lidé s úplně jinou mentalitou a sžívání se není úplně jednoduché. Romské bohoslužby jsou v Českém sdružení sborů unikátem, nikde se nekonají v takovém rozsahu jako v Sokolově. V Mostě s romskými dětmi pracuje Petr Svašek, ale jedná se spíše o sociální práci. Malou skupinku romských bratrů a sester máme v Třebechovicích pod Orábem. Schází se tam nepravidelně jednou měsíčně. Snažíme se tyto vaše aktivity finančně i jinak podporovat. Na činnost Pohlazení přispíváme pravidelně už dlouhá léta, loni jsme tuto pomoc rozšířili i o příspěvky chudým dětem na letní tábory i kratší pobyty na různých akcích. Loni i letos jsme rozhodli pro příspěvek na zvýšené náklady za energie ve vašem sboru a od letošního roku budeme přispívat Vojtěchu Pačanovi, vedoucímu romské sku-

piny v Sokolově, na jeho misijní cesty po okrese. Toho také chceme podpořit při jednoročním studiu teologického semináře naší církve.

Moc se mi také líbí webové stránky vašeho sboru. Jsou velmi aktuální a lidmi vyhledávané. Vaše modlitební setkávání také není zcela samozřejmé. Tři týdny za sebou se konaly modlitební týdny - v listopadu v rámci modlitebního týdne, v lednu pak alianční týden modliteb a Deset dnů modliteb a vy jste se stále scházeli. Tomáš Kábrt neúnavně stále organizuje biblická vyučování, kurzy pro veřejnost, aktivní je i bývalý kazatel Pavel Hološ.

V Sokolově také pracuje kazatel a můj přítel Bohuslav Zámečník, který mě osobně naučil mnoho věcí v době, kdy pracoval jako předseda Českého sdružení a já jako hospodář. Rád říkám, že všechno dobré, co umím, jsem se naučil právě od něj. Nelze si také nevíšimnout pohostinnosti, kterou je váš sbor proslulý. Při setkáních výboru sdružení sborů se setkávám s vedoucí vašeho sboru Alenou Novákovou, která je členkou tohoto výboru, s velkým nadšením o vás vypráví a já samozřejmě tohle rád slyším. Přeji vám vytrvalost.

Velkým příznivcem romských bohoslužeb je tvoje maminka. Čím si to vysvětluješ?

Moje maminka je původem sudetská Němka, tak je nám všem divné, kde se v ní vzal její temperament. Asi měla nějaké předky někde ve Španělsku či Itálii ☺. A možná právě pro tu její živost se jí hodně líbí temperamentní romská hudba a prožívání věcí. Co já jí znám, tak vždycky milovala Pána Boha a lidi a ráda tu svoji lásku dává najevo.

(Pokračování na další straně)

Tvoji rodiče byli oba věřící?

Ne, nebyli. Táta byl nevěřící. Brzy ale umřel, nebylo mu ani padesát let. Měl pohřeb ve stejném roce, kdy jsem se ženil. Vyrůstal jsem se třemi sourozenci, mám sestru Janu, která bydlí v Německu, sestru Květu, ta žije v Trutnově, a bratra Pepíka, ten zůstal ve Varech. Všichni jsme moc rádi chodili s maminkou do sboru.

Kdy tě napadlo stát se kazatelem?

Pro kazatelskou práci mě našel Mirek Kysílko. Nabídl mi možnost studia teologického semináře a já jsem ji přijal. V roce 1986 jsem začal dálkově studovat a nastoupil jsem na své první kazatelské místo. Byly jím 2 sbory – Česká Lípa a Rumburk. To už jsem byl ženatý a s manželkou Olgou a dcerou Janou jsme se stěhovali do České Lípy z Kladna. Tam se nám narodila druhá dcera, Daniela. Druhým naším kazatelským místem byl po 4 letech Jablonec nad Nisou. Kromě sboru v Jablonci jsem měl ještě sbory ve Velkých Hamrech a

Pavův otec

Pavel -náctiletý

Manželka Olga

Horní Rokytnici. I odtud jsme si do dalšího místa, Českých Budějovic, vezli další dceru, tentokrát Karolínu. V Jablonci jsme bydleli 6 let, v Českých Budějovicích už jen 3 roky. K Budějovicím patřily ještě sbory v Českém Krumlově a Vyšším Brodu.

Jaká je tvoje původní profese?

Vystudoval jsem Umělecko-průmyslovou školu v Praze.

Považuješ práci administrátora Českého sdružení za těžkou?

Je to náročná práce, ale stejně jako moje maminka se rád stýkám s lidmi. A o to v této práci není nouze 😊. Poznávám opravdu různé lidi a setkávání s nimi mě velmi obohacuje. Jsem týmový člověk a rád se obklopuji lidmi, kteří mi pomáhají svými postoji, názory k rozhodování. Smyslem této práce je podpora služby našich sborů, vytváření jakéhosi servisu pro sbory, pro jejich členy. Snažíme se poskytovat zázemí kazatelům a členům církve. Ne vždy se samozřejmě daří vše, jak bych si přál.

Nechybí ti častější kontakt s lidmi mimo církev?

Je pravda, že většinu svého času trávím mezi věřícími, přesto se snažím také být aktivní ve službě nevěřícím lidem. Každý den se modlím, abych měl příležitost někomu říci o svém Pánu Bohu. *(Pokračování na další straně)*

Dcery zleva Nelka, Jana a Kája

Pavel Zvolánek...

(Pokračování z předchozí strany)

Pán Bůh moje modlitby slyší. Velkou radost jsem měl například na konci loňského roku, když jsem po setkání s bývalými spolužáky v Karlových Varech mohl jednu svoji spolužačku vzít nejdříve na výstavu Bible a potom také na bohoslužbu. Zrovna byla Večeře Páně.

Snažím se využívat každou příležitost, kterou mám. Moc hezky jsem si popovídal s policistou, který mě pokutoval za přestupek. Měl jsem smůlu. Nikdy netelefonuju při jízdě a používám „hands free“. Nedávno mi přestalo fungovat a já chtěl vyřídit jeden hovor a nezastavil jsem. Byl jsem přistižen, dopaden a zaplatil jsem pokutu. Policista mi ale vyprávěl, jak si 1.1. letošního roku nasadil na krk řetízek s křížkem a rozhodl se dát Pánu Bohu možnost projevit se v jeho životě. V Pána Boha nevěřil, ale tento rok mu dal ještě šanci ☺.

Kolik lidí bylo minulý rok pokřtěno?

Ve sborech našeho českého sdružení (bez Moravy a Slezska, kde je jiné sdružení sborů), bylo loni pokřtěno celkem 71 lidí. Průměrně tedy přibyl do církve někdo každý pátý až šestý den.

Jakou knihu máš nejradši?

Snad to nebude znít tak, že bych chtěl dobře vypadat, když řeknu, mám opravdu rád Bibli. Jsme na ústředí našeho sdružení zapojeni do celosvětového čtení Bible a každý den v rámci ranních bohoslužeb v práci čteme jednu kapitolu. Už jsme téměř na konci. Boží slovo je krásné a povzbuzuje nás pak celý den. Ale duchovní knihy čtu samozřejmě také rád.

Jaké máš přání?

Moje přání se skrývá v mottu letošní konference Blíž Bohu, blíž lidem. Přál bych všem lidem, aby aktivně žili s Pánem Bohem, aby mu dávali prostor ve svém životě, protože jediné tak mohou prožívat radostné dny. Nelze oddělovat službu Bohu a službu lidem, stejně jako nejde milovat Boha a nenávidět lidi. To bych si přál i pro sebe, abych byl vždycky tím, kdo vidí ve druhém člověku dílo samotného Pána Boha a podle toho se k němu chová a s ním jedná.

Děkuji ti za rozhovor.

Nejdůležitější jsou členové a sbory

"Za nejdůležitější článek církve považujeme jednotlivé členy a sbory. Chtěli bychom tedy jim a jejich kazatelům jako vedení církve vytvářet dobré zázemí a prostor vzájemné důvěry, motivovat je svými nápady, jak předávat radostnou zprávu o Boží naději a nabízet jim hodnotné vzdělávací aktivity pro jejich duchovní růst. Jedním z konkrétních úkolů, které jsme si stanovili, je, že budeme navštěvovat sbory nejen o sobotách, ale chceme pravidelně navštěvovat jako vedení sdružení jejich výbory. Rádi bychom ještě více do hloubky zjistili, čím sbory žijí, čím jim můžeme být užiteční, více v práci podporovali kazatele a činnost dětí a mládeže a při tom vycházeli z jejich skutečných potřeb."

(Pavel Zvolánek v roce 2011)

"Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbilí a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl hnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral. Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: 'Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.' Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?" (Lukáš 10, 29-37)

Rád bych tímto neobyčejným příběhem s dobrým koncem poděkoval svému anonymnímu malému zachránci, ze kterého je dnes již jistě dospělý mladý muž. Když jsem 14. ledna roku 2006 nastupoval do auta, netušil jsem, jak dramatický den mě čeká. Měl jsem naplánovanou cestu do jižních Čech, kde jsem měl jako hospodář Českého sdružení za úkol koupit byt. Byl jsem domluvený s pracovníci z poradenské firmy, která pomáhala připravovat smlouvy, že pojedete se mnou. Byt stál 700 tisíc korun, a ačkoli nebyla praxe vozit peníze v hotovosti, tentokrát jsme uvažovali, že bych je s sebou vzal. Na poslední chvíli jsem si to ale kvůli bezpeč-

nosti peněz zamyslel a připravil jenom šek, který jsem radši ani nepodepsal. Rozhodl jsem se, že ho vystavím až na místě. Netušil jsem, že již všechny tyto moje kroky opatrnosti budou tolik znamenat.

O milosrdném záškolákově

Ráno před osmou jsem vyrazil na cestu. Nejdříve jsem zajel ke kanceláři poradenské firmy, kde již na mě čekala zmiňovaná pracovnice. Sedla si do auta vedle mě a já jsem ještě na chvilku vyšel ven. Sundal jsem si kabát a odložil na zadní sedačku. Znovu jsem nastoupil, připoutal se a chtěl se rozjet. Když tu najednou vlítl do našeho auta na zadní sedačky chlápek s kapucí, mířil na mě pistolí a šíleně řval: „Peníze, peníze, nebo střelím....“ Vše se odehrálo ve velké rychlosti. Nestihl jsem nijak reagovat, protože ihned po uvedení mě do šoku svým hlasitým řevem jsem dostal obrovskou ránu pažbou pistole do zátylku hlavy. Moje spolucestující nenápadně opustila auto a plazila se pryč. Zloděj popadl tašku a utekl. Zaslechl jsem už jenom z vedlejší ulice pís-kání pneumatik. Šokovaný a krvácející jsem vystoupil z auta a rozhlížel se kolem sebe. Nebyl jsem schopný ani volat o pomoc. Krev mi tekla po košili a já se díval na několik spěchajících lidí. Při pohle-

du na mě sklopili zrak a přidali do kroku. Asi je čekal nějaký důležitý úkol v zaměstnání. Neměli čas se se mnou zdržovat nebo špinit. A já neměl sílu někoho žádat o pomoc. Stál jsem a tupě zíral před sebe. Najednou se u mne zastavil asi jedenáctiletý chlapec. Možná nepatřil mezi nejzornější žáčky, zaspal a šel pozdě do školy. Bylo po osmé hodině ráno. „Pane, nepotřebujete pomo-

ci?“ řekl. Požádal jsem ho, aby zavolal na policii, což také ihned učinil. Další děj nabral rychlý spád. Přijeli policisté, zdravotníci a já se zakrátko dostal do nemocnice, kde mi hlavu sešili. Dodnes mám z této události dvě památky. Tou první je jízva na hlavě a tou druhou zvyk zamykat všechny dveře po nástupu do auta. Všechno nakonec dobře dopadlo. Já se uzdravil a koupil si novou tašku a nový diář. Ten jediný byl totiž v mé tašce. Doklady i peněženku jsem měl v kabátě, který zloděj nechal bez povšimnutí. Mým milosrdným samariťánem se stal malý chlapec, možná záškolák. Díky Bohu za něj. Díky Bohu za Jeho ochranu.

Svatý Bože, není v lidských možnostech vyjádřit Ti dík a vděčnost za Tvoje jednání. Prosím Tě čini mě dennodenně v mých nepravostech milosrdným Samařanem, který bude citlivý k potřebám druhých, i těch zdánlivě úplnějmenších lidí.

PAVEL ZVOLÁNEK

„Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“
2. kniha Mojžíšova 20,17

Poslední, desáté přikázání svatého Božího Desatera nás chrání před závistí. Pán Bůh nám v něm říká, že když obrátíme naše srdce k Němu, očistí naše srdce od závisti. Ani si nedokážeme představit, kolik zla a nenávisti mezi lidmi způsobuje závist.

Když se díváš na druhé lidi se závistí, jsi nespokojený. Pořád ti něco chybí, nestačí ti to, co máš ty, ale chceš to, co má ten druhý. Kvůli závisti nejsi spokojený s tím, co dal Bůh tobě. Pro samou závist nevidíš všechna Boží požehnání – že ti dal dnes další den života, že vyšlo slunce, že napadl krásný bílý sníh, že ti dal Pán Bůh zdravé nohy a ruce, že ti dal dnes chle-

ba, že ti dal rodinu, která tě miluje, že ti dal církev a v ní své Boží slovo a svého svatého Ducha.

Přikázání proti závisti

Nevidíš, že ti v Pánu Ježíši Kristu dává Bůh svou lásku a odpuštění. Člověk, který závidí druhým, nedokáže být vděčný, nedokáže se nikdy radovat ze života. Víte, z čeho se raduje závistivec? Když někdo druhý má neštěstí. Není to odporné? Jaký je to pak život?

Když druhému závidíš, nepřeješ mu nic dobrého. A ten člověk to pocítí. Cítí, že jim nepřeješ nic dobrého. Jak by to bylo krásné, kdybychom se dokázali radovat ze štěstí druhých! Jak by to bylo krásné, kdyby se druzí dokázali radovat s tebou z tvého štěstí! Každý z nás touží po takovém společenství, ve kte-

rém mu druzí nezávidí a přejí mu jenom dobro. Je jim dobře, když je dobře tobě. Chtěl bys žít v takovém společenství, kde si lidi nezávidí a přejí si štěstí? Takové společenství tady má Pán Ježíš, je to jeho církev, sbor. Pán Ježíš nám říká, jak to má vypadat v jeho církvi:

„Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi; v tom je celý Zákon i Proroci.“
Matouš 7,12

Není to nádherné? Když chceš změnit svět, začni u sebe. Pros Pána Boha, aby změnil nejdřív tvoje srdce. V tom je celý Zákon, říká Ježíš. V tom je celé Desatero přikázání, celá Bible, celé Boží slovo k nám. Chceš, aby na tebe druzí mysleli a měli tě rádi? Začni u sebe a myslí ty na druhé, modli se za ně a prokazuj jim svou pozornost a lásku. Když každý začneme u sebe, začne se měnit všechno i mezi námi.
VOJTĚCH PAČAN

ROMSKÁ MISIE

Po velmi dobře navštíveném prvním romském setkání s Biblí, hudbou duchovní skupiny ze sokolovského sboru adventistů Devleskere Čhave aven a slovem Vojty Pačana začínají v únoru pravidelné romské večery s Knihou knih v Městské knihovně v Chodově. Zahajují ve čtvrtek 12.2. od 17 hodin v kulturní místnosti knihovny a pokračovat

Začínáme v Chodově

budou každý měsíc. Ve sboru v Sokolově začal pod vedením V. Pačana a B. Zámečnicka působit nový hudební kroužek romské mládeže. Mladí se tu učí hrát na kytaru a piano, chlapani chystají vystupování s „rapováním“ duchovní poezie s

elektronickou hudbou. Zpěvačky Jeni, Sára a Mili začaly navštěvovat sokolovskou uměleckou školu, Biblický verš s Božím slovem pro romskou misi, který při novoroční slavnosti vylosoval Vojta Pačan, zní: „Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.“ (Izajáš 9:1)

Modlíme se za nemocné a potřebné

„Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.“
(Římanům 12,12)

Draží přátelé, chci vám moc poděkovat za vaše modlitby. Už mám po operaci, rána bolí, ale je to na dobré cestě... Hlas funguje. Jsem Pánu Bohu nesmírně vděčná. Je báječné tím vším procházet s ním a s vámi!

Míša Lindtnerová

Vedoucí sokolovského sboru Alena Nováková prosí, abychom se modlili také za Milana Swienziaka, který leží v Praze na JIP po mozkové mrtvici. Jedná se o zetě dlouholeté členky sokolovského sboru Anny Dugové, který také nějaký čas bydlel s rodinou v Sokolově a navštěvoval místní sbor. „Prosím modlete se za něj, modlitba je veliký dar, který bychom měli využívat nejen jako jednotlivci, ale i jako spole-

čerství. Měli bychom se modlit nejen za své potřeby, ale hlavně za potřeby druhých,“ dodává Alena Nováková.

„Děkuji Pánu Bohu, který mě uzdravil z mé nemoci a nenechal mě zemřít. Věřím, že jak se píše v Bibli, tak má také velkou moc modlitba spravedlivého. Děkuji vám proto všem, kteří jste se za mne modlili a kteří jste mě přišli povzbudit do nemocnice. Bylo vás opravdu hodně a já jsem měla radost, že mě máte rádi. Mám vás také ráda. Úraz se mi stal v říjnu loňského roku, když jsem se vracela z nácvičku vánočních písní ze sboru. Chtěla jsem doběhnout autobus a způsobila si tak silný astmatický záchvat. Stěží jsem již do autobusu nastoupila a pak mi bylo moc zle. Naposledy si pamatuji, jak nějaký pán volal sanitku. Zapadl mi jazyk a zastavilo se mi srdce. Jen díky včasnému zásahu zdravotníků a sa-

mozřejmě Pánu Bohu jsem se vrátila do života. Více jak měsíc jsem byla v nemocnici, nejdříve v Karlových Varech, potom ve vinohradské nemocnici v Praze. Po celou dobu se o mě vzorně starala rodina. Domů jsem se od syna Pavla, který bydlí v Praze, vrátila 10. ledna. Moc vám všem děkuji, že jste byli se mnou.“

Ingeborg Moudrá

Naše modlitby potřebují ve svých akutních i chronických onemocněních také kazatel Bohuslav Zámečník, Jitka Hološová, Heda, Růžena a Jiří Baurovi, Marie Jindrová, Jolana Pačanová, Hana Kábrtová, Anna Dugová, Helena Bartošová, Helena Vosátková a další.

Modlíme se také za naše sourozence v Kristu a všechny trpící v oblastech sužovaných násilím jako je východní Ukrajina, Sýrie, Irák, Nigérie, Súdán, Severní Korea a další.

AKCE V ÚNORU

Není-li uvedeno jinak, koná se akce v Modlitebně církve adventistů v Sokolově na Šenvertu, Kraslické ulici 14

ÚTERÝ 3.2. 15:30 Zkouška skupiny Devleskere čhave aven, 18:30 Modlitební setkání, Hološovi, Březová, Hlavní 358

STŘEDA 4.2. 15:30 Hudební kroužek romské mládeže

PÁTEK 6.2. 15:30 Pro děti: Klub Pathfinder 18:00 Film Jeremjáš

SOBOTA 7.2. 9:30 Sobot. škola: Nyní vidíme jako v zrcadle, 11:00 Kázání: T. Kábrt - Kdo je tu plevel, 13:00 Odpolední program, 16:00 Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven a kázáním V. Pačana, děti: Věra Krassová

NEDĚLE 8.2. Výlet dětí do bazénu se spolkem Pohlazení

PONDĚLÍ 9.2. 19:00 Film Kukuříčný ostrov, Kino Alfa Sokolov

ÚTERÝ 10.2. 15:30 Zkouška skupiny Devleskere čhave aven, 18:00 Úvod do Bible s T. Kábrtem v Měst. knihovně Loket: Láska a kýč

STŘEDA 11.2. 15:30 Hudební kroužek romské mládeže

ČTVRTEK 12.2. 17:00 Návčik zpěvu s Hedou Bauerovou, 17:00 Romská bohoslužba s Vojtou Pačanem v Městské knihovně Chodov

PÁTEK 13.2. 15:30 Pro děti: Klub Pathfinder, 18:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými: Jak čist Bibli

SOBOTA 14.2. 9:30 Sobotní škola: Správný žebříček hodnot, 11:00 Kázání: M. Lindtner, 13:00 Odpolední program, 16:00 Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven a kázáním V. Pačana, děti: Irena Pánková

ÚTERÝ 17.2. 15:30 Zkouška skupiny Devleskere čhave aven, 18:30 Modliteb.

setkání u Anny Sladké a Romana Musicha, Stará Ovcárna 2183

STŘEDA 18.2. 15:00 Hudební kroužek romské mládeže

ČTVRTEK 19.2. 17:00 Návčik zpěvu s Hedou Bauerovou

PÁTEK 20.2. 15:30 Pro děti: Klub Pathfinder, 18:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými: Nový král

SOBOTA 21.2. 9:30 Sobotní škola: Slova moudrosti, 11:00 Kázání: M. Lindtner, 13:00 Odpolední program, 16:00 Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven a kázáním V. Pačana, děti: I. Látalová

PONDĚLÍ 23.2. 18:00 Úvod do Bible s T. Kábrtem ve sboru BJB v Kraslicích: Kdo je tu plevel

ÚTERÝ 24.2. 15:30 Zkouška skupiny Devleskere čhave aven

STŘEDA 25.2. 15:30 Hudební kroužek romské mládeže

ČTVRTEK 26.2. 17:00 Návčik zpěvu s Hedou Bauerovou, 18:00 Úvod do Bible s T. Kábrtem v M. knihovně Chodov: Kdo je tu plevel

PÁTEK 27.2. 15:30 Pro děti: Pathfinder, 18:00 Velký příběh Bible s manželi Kábrtovými: Přišel slíbený syn Davidův

SOBOTA 28.2. 9:30 Sobotní škola: Slova pravdy, 11:00 Kázání: Bohuslav Zámečnick, 13:00 Odpolední program, 16:00 Rom. bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven a V. Pačanem, děti: H. Kábrtová

Více na [//sokolov.casd.cz](http://sokolov.casd.cz)

Profil sboru v síti Facebook:

www.facebook.com/adventistevsokolove